HOTĂRÂREA CURŢII (Marea Cameră)

7 iulie 2009 *

În cauza C-558/07,

având ca obiect o cerere de pronunţare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit), prin decizia din 11 octombrie 2007, primită de Curte la 17 decembrie 2007, în procedura

The Queen, la cererea:

S.P.C.M. SA,

C.H. Erbslöh KG,

Lake Chemicals and Minerals Ltd,

Hercules Inc.

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, președinți de cameră, domnii A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii P. Kūris (raportor), J. Malenovský, J. Klučka, U. Lõhmus și J.-J. Kasel, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 ianuarie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru S.P.C.M. SA și Hercules Inc., de domnii D. Vaughan, QC, D. Scannell, barrister, M. Lohn, K. Van Maldegem și de doamna R. Cana, solicitors;

— pentru C.H. Erbslöh KG și Lake Chemicals and Minerals Ltd, de H. Scheidmann, U. Karpenstein și F. Bredt, Rechtsanwälte;

— pentru guvernul polonez, de domnul M. Dowgielewicz, în calitate de agent;

— pentru Parlamentul European, de doamna I. Anagnostopoulou și de domnul A. Neergaard, în calitate de agenți;

— pentru Consiliul Uniunii Europene, de domnul F. Florindo Gijón și de doamna G. Kimberley, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul P. Oliver, în calitate de agent,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 martie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea și validitatea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, rectificare în JO 2007, L 136, p. 3, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul REACH").

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între S.P.C.M. SA, întreprindere cu sediul în Franța, producătoare de polimeri solubili în apă utilizați în industria tratării apelor uzate, C.H. Erbslöh KG, întreprindere cu sediul în Germania, distribuitor de produse chimice speciale și industriale, inclusiv de preparate și de polimeri, Lake Chemicals and Minerals Ltd, întreprindere de drept englez, importatoare de produse chimice, inclusiv de polimeri și de preparate, și Hercules Inc., societate holding cu sediul în Statele Unite ale Americii, furnizoare de produse polimerice solubile în apă și în organisme, pe de o parte, și Secretary of State for the Environnement, Food and Rural Affairs, pe de altă parte, în legătură cu condițiile de înregistrare aplicabile în privința substanțelor monomere.

Cadrul juridic

3 Considerentul (1) al Regulamentului REACH prevede:

„Prezentul regulament ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, precum și libera circulație a substanțelor, ca atare, în preparate sau în articole, îmbunătățind totodată competitivitatea și inovația. […]”

4 Considerentul (16) al acestui regulament precizează:

„Prezentul regulament stabilește sarcinile și obligațiile care revin producătorilor, importatorilor și utilizatorilor din aval de substanțe ca atare, în preparate sau în articole. Prezentul regulament se fundamentează pe principiul că sectorul industrial trebuie să producă, să importe sau să utilizeze substanțe sau să le introducă pe piață în mod responsabil și cu prudență, astfel încât să se evite, în condiții previzibile în mod rezonabil, efectele adverse asupra sănătății umane și a mediului.”

5 Potrivit considerentului (29) al regulamentului amintit:

„[…] dispozițiile privind înregistrarea ar trebui să le impună producătorilor și importatorilor să furnizeze date privind substanțele pe care le produc sau pe care le importă, să utilizeze datele respective în vederea evaluării riscurilor pe care le prezintă substanțele în cauză, precum și să elaboreze și să recomande măsuri adecvate de administrare a riscului. […]”

6 Conform considerentului (41) al Regulamentului REACH:

„Din motive de accesibilitate și în virtutea naturii lor speciale, ar trebui să se stabilească cerințe specifice de înregistrare pentru intermediari. Polimerii ar trebui exceptați de la înregistrare și evaluare până când devine posibilă selectarea eficace și economică, pe baza unor criterii tehnice și științifice valabile, a polimerilor care trebuie înregistrați datorită riscurilor pe care le prezintă pentru sănătatea umană sau mediu."

7 Articolul 1 din acest regulament prevede:

„(1) Scopul prezentului regulament este de a se asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, inclusiv promovarea unor metode alternative pentru evaluarea pericolelor pe care le prezintă substanțele, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, asigurând totodată sporirea competitivității și a inovației.

[…]

(3) Prezentul regulament se bazează pe principiul că este în sarcina producătorilor, a importatorilor și a utilizatorilor din aval să se asigure că produc, introduc pe piață sau utilizează substanțe care nu au efecte adverse asupra sănătății umane sau asupra mediului. Dispozițiile acestuia se bazează pe principiul precauției."

8 Domeniul de aplicare al Regulamentului REACH este definit la articolul 2 din acesta. Acest articol prevede la alineatul (9) că „[d]ispozițiile titlurilor II și VI nu se aplică polimerilor”.

9 Potrivit articolului 3 din acest regulament:

„În sensul prezentului regulament:

1. prin «substanță» se înțelege un element chimic și compușii acestuia în stare naturală sau obținuți prin orice proces de producție, inclusiv orice aditiv necesar pentru păstrarea stabilității și orice impuritate care derivă din procesul utilizat, cu excepția oricărui solvent care poate fi separat fără a influența stabilitatea substanței sau fără a-i schimba compoziția;

2. prin «preparat» se înțelege amestecuri sau soluții de două sau mai multe substanțe (componenți);

[…]

5. prin «polimer» se înțelege o substanță constituită din molecule caracterizate printr-o succesiune de unul sau mai multe tipuri de unități monomere. Asemenea molecule trebuie să aibă greutățile moleculare distribuite într-un astfel de domeniu încât diferențele de greutate moleculară să fie atribuite, în primul rând, diferențelor de număr al unităților monomere. Un polimer conține:

(a) o simplă majoritate ponderală de molecule care conțin cel puțin trei unități monomere legate covalent de cel puțin o altă unitate monomeră sau de un alt reactant;

(b) o cantitate inferioară unei simple majorități ponderale de molecule cu aceeași greutate moleculară.

În înțelesul prezentei definiții, prin «unitate monomeră» se înțelege forma reacționată a unei substanțe monomere într-un polimer;

6. prin «monomer» se înțelege o substanță care este capabilă să formeze legături covalente cu o secvență de molecule suplimentare, asemănătoare sau nu, în condițiile reacției relevante de formare a polimerului utilizată pentru procesul în cauză;

[…]

9. prin «producător» se înțelege orice persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul Comunității, care produce o substanță pe teritoriul Comunității;

[…]

11) prin «importator» se înțelege orice persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul Comunității care este responsabilă pentru import;

[…]”

10 Articolul 5 din regulamentul menționat, intitulat „Fără informații, nu este pe piață («No data, no market»)”, prevede:

„Sub rezerva articolelor 6, 7, 21 și 23, substanțele ca atare, în preparate sau în articole nu pot fi produse sau introduse pe piață în Comunitate decât dacă au fost înregistrate în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentului titlu, atunci când se solicită aceasta.”

11 Articolul 6 din același regulament, intitulat „Obligația generală de înregistrare a substanțelor ca atare sau în preparate”, prevede:

„(1) Cu excepția dispozițiilor contrare ale prezentului regulament, orice producător sau importator al unei substanțe, ca atare sau într-un preparat sau în preparate, în cantități anuale de o tonă sau mai mari, prezintă o cerere de înregistrare [Agenției Europene pentru Produse Chimice].

[…]

(3) Orice producător sau importator al unui polimer prezintă o cerere de înregistrare [Agenției Europene pentru Produse Chimice] pentru substanța (substanțele) monomeră (monomere) sau orice altă (alte) substanță (substanțe) care nu au fost încă înregistrate de un operator din amontele lanțului de aprovizionare, în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:

(a) polimerul conține cel puțin 2 % din greutate substanță (substanțe) monomeră (monomere) sau altă (alte) substanță (substanțe) sub formă de unități monomere și de substanță (substanțe) legate chimic;

(b) cantitatea totală de asemenea substanță (substanțe) monomeră (monomere) sau de altă (alte) substanță (substanțe) atinge cel puțin o tonă/an.

[…]”

12 Articolul 8 din Regulamentul REACH arată:

„(1) O persoană fizică sau juridică stabilită în afara Comunității care produce o substanță ca atare, în preparat sau în articol, formulează un preparat sau fabrică un articol care este importat în Comunitate poate să desemneze, de comun acord, o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul Comunității care să îndeplinească, în calitate de reprezentant unic al său, obligațiile care le revin importatorilor în temeiul prezentului titlu.

(2) Reprezentantul în cauză îndeplinește, de asemenea, toate celelalte obligații aplicabile importatorilor în temeiul prezentului regulament. […]

(3) Atunci când este desemnat un reprezentant în conformitate cu alineatele (1) și (2), producătorul din afara Comunității trebuie să îi informeze pe importatorul sau importatorii din cadrul aceluiași lanț de aprovizionare cu privire la această desemnare. Acești importatori sunt considerați ca utilizatori din aval în sensul prezentului regulament.”

13 Articolul 27 din acest regulament prevede:

„(1) Atunci când o substanță a fost înregistrată anterior cu mai puțin de 12 ani în urmă, […] solicitantul potențial al înregistrării:

(a) solicită, în cazul informațiilor care implică teste pe animale vertebrate și

(b) poate solicita, în cazul informațiilor care nu implică teste pe animale vertebrate

de la solicitanții anteriori ai înregistrării informațiile de care are nevoie […] în scopul înregistrării.

(2) Atunci când se face o cerere de informații în conformitate cu alineatul (1), solicitantul potențial și solicitantul (solicitanții) anterior(i) ai înregistrării menționați la alineatul (1) depun toate eforturile necesare pentru a ajunge la un acord cu privire la punerea la dispoziție a informațiilor cerute de solicitantul (solicitanții) potențial(i) […]. În lipsa unui asemenea acord, cauza poate fi trimisă la o instanță de arbitraj a cărei sentință o acceptă.

(3) Solicitantul anterior și solicitantul (solicitanții) potențial(i) ai înregistrării depun toate eforturile pentru a determina în mod corect, transparent și nediscriminatoriu costurile schimbului de informații. Acest lucru poate fi facilitat de respectarea orientărilor cu privire la împărțirea costurilor care se bazează pe aceste principii și care au fost adoptate de către [Agenția Europeană pentru Produse Chimice] […]. Solicitanții înregistrării trebuie să împartă numai costurile informațiilor pe care sunt obligați să le prezinte pentru a îndeplini cerințele de înregistrare.

[…]”

14 La rândul său, articolul 138 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede:

„Comisia poate prezenta propuneri legislative de îndată ce se poate determina o modalitate eficace și economică de selectare a polimerilor în vederea înregistrării, pe

baza unor criterii tehnice și științifice valabile, precum și după publicarea unui raport privind

(a) riscurile prezentate de polimeri în raport cu alte substanțe;

(b) necesitatea, după caz, de a înregistra anumite tipuri de polimeri, luând în considerare competitivitatea și inovația, pe de o parte, și protecția sănătății umane și a mediului, pe de altă parte."

Procedura principală și întrebările preliminare

15 Potrivit instanței de trimitere, societățile reclamante din acțiunea principală contestă interpretarea și, prin urmare, validitatea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH.

16 Întemeindu-se pe două expertize efectuate de Netherlands Organisation for Applied Scientific Research (TNO), reclamantele din acțiunea principală susțin că monomerii sub formă reacționată încetează să mai prezinte propriile caracteristici chimice și că polimerii sunt în general stabili și siguri. Ar rezulta că, dacă expresia „substanțe monomere", care figurează la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH, ar fi interpretată în sensul că desemnează sau include monomerii sub formă reacționată, exceptarea polimerilor de la înregistrare, în timp ce înregistrarea substanțelor monomere este obligatorie, ar fi lipsită de sens. O astfel de interpretare ar fi, pe de altă parte, incompatibilă cu obiectivele regulamentului menționat, discriminatorie și disproporționată.

17 High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) a permis reclamantelor din acțiunea principală să o sesizeze cu o acțiune și a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) În lumina faptului că cerințele referitoare la înregistrare, care figurează în titlul II din Regulamentul [REACH], nu se aplică polimerilor, în temeiul articolului 2 alineatul (9) din același regulament, referința la substanțele monomere de la articolul 6 alineatul (3) desemnează:

a) monomeri sub formă reacționată, cu alte cuvinte, monomeri care au reacționat între ei astfel încât sunt nedisociabili de polimerul din care fac parte;

b) monomeri sub formă nereacționată, cu alte cuvinte, monomeri reziduali din procesul de polimerizare și care își mențin propria identitate și propriile proprietăți chimice, distincte de polimer după finalizarea procesului sau

c) atât monomerii sub formă reacționată, cât și monomerii sub formă nereacționată?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebarea este fie a), fie c), aplicarea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul [REACH] în privința producătorilor sau a importatorilor de polimeri este nelegală ca urmare a faptului că cerințele respective sunt irațională, discriminatorii sau disproporționate?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

18 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită clarificarea noțiunii „substanță monomeră”, astfel cum este utilizată la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH.

19 În prealabil, trebuie amintit că, pe de o parte, potrivit dispoziției menționate, producătorul sau importatorul unui polimer prezintă o cerere de înregistrare pentru substanța (substanțele) monomeră (monomere) care nu a fost încă înregistrată de un operator din amontele lanțului de aprovizionare, în cazul în care polimerul conține cel puțin 2 % din greutate substanță (substanțe) monomeră (monomere) sub formă de unități monomere și în cazul în care cantitatea totală de asemenea substanță (substanțe) monomeră (monomere) atinge cel puțin o tonă/an.

20 Pe de altă parte, potrivit articolului 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul REACH, monomerii sub formă nereacționată trebuie să fie înregistrați, întrucât aceștia sunt substanțe ca atare. Dimpotrivă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul menționat, polimerii sunt exceptați de la obligația de înregistrare.

21 În continuare, trebuie subliniat, în primul rând, că din dispozițiile articolului 3 punctul 5 din Regulamentul REACH rezultă că polimerul este constituit din unități monomere, care se definesc ca substanțe monomere sub formă reacționată.

22 În al doilea rând, potrivit articolului 3 punctul 6 din regulamentul menționat, „monomerul” este, în schimb, o „substanță”, în sensul articolului 3 punctul 1, în cazul în care se prezintă sub formă nereacționată.

23 În al treilea rând, din articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH rezultă că înregistrarea privește substanțele monomere sau orice alte substanțe care compun polimerul.

24 Prin urmare, ținând seama de definiția polimerului, formulată la articolul 3 punctul 5 din regulamentul menționat și amintită la punctul 21 din prezenta hotărâre, înregistrarea se referă la substanțele monomere sub formă reacționată.

25 Împrejurarea că la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH se utilizează expresia „unități monomerice”, iar nu aceea de „unități monomere”, astfel cum figurează la articolul 3 punctul 5, în versiunile în limbile engleză și franceză ale Regulamentul REACH, nu are nicio consecință asupra acestei constatări.

26 Astfel, din documentul Consiliului Uniunii Europene din 5 noiembrie 2004 (nr. 13788/04, p. 5) reiese că aceste expresii au fost adăugate la cererea Regatului Suediei. Versiunea în limba suedeză a Regulamentului REACH utilizează aceeași expresie, „unități monomere”, la articolul 3 punctele 5 și 6 și la articolul 6 alineatul (3) din acest regulament.

27 Rezultă că noțiunea „substanțe monomere” care figurează la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH nu se referă decât la monomerii sub formă reacționată integrați în polimeri.

28 Această concluzie nu poate fi contestată de analiza structurii regulamentului menționat.

29 Astfel, contrar susținerilor reclamantelor din acțiunea principală, obligația de înregistrare a substanțelor monomere nu constituie o excepție de la exceptarea de la înregistrare aplicabilă polimerilor.

30 Pe de o parte, lectura considerentului (19) al Regulamentului REACH confirmă obligația de înregistrare a substanțelor, indiferent dacă acestea sunt produse sau importate.

31 Pe de altă parte, articolul 6 din Regulamentul REACH, intitulat „Obligația generală de înregistrare a substanțelor ca atare sau în preparate”, scoate în evidență un principiu general de înregistrare, iar nu de exceptare de la înregistrare.

32 Mai mult, trebuie de asemenea înlăturat argumentul reclamantelor din acțiunea principală potrivit căruia o interpretare precum cea reținută la punctul 27 din prezenta hotărâre ar lăsa fără obiect exceptarea de la obligația de înregistrare aplicabilă în privința polimerilor, prevăzută la articolul 2 alineatul (9) din Regulamentul REACH.

33 În această privință, trebuie subliniat că articolul 6 alineatul (3) din regulamentul menționat se referă la substanțele monomere care nu au fost încă înregistrate de un operator din amontele lanțului de aprovizionare.

34 Rezultă că obligația de înregistrare nu se referă la polimeri, ci la substanțele monomere cu propriile lor caracteristici, astfel cum existau înainte de polimerizare.

35 În sfârșit, concluzia formulată la punctul 27 din prezenta hotărâre este confirmată de obiectivul Regulamentului REACH, astfel cum este definit în primul considerent și la articolul 1 alineatul (1) din acesta, care constă în a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, precum și libera circulație a substanțelor, îmbunătățind totodată competitivitatea și inovația.

36 Astfel, obligația de înregistrare a substanțelor monomere vizează protecția sănătății umane și a mediului, în măsura în care aceste substanțe prezintă caracteristici proprii susceptibile să le aducă atingere.

37 Obiectivul referitor la libera circulație a substanțelor în cadrul pieței interne, îmbunătățind totodată competitivitatea și inovația, este de natură nu să pună în discuție definiția „substanțelor monomere”, ci să afecteze validitatea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH, care face obiectul celei de a doua întrebări.

38 Rezultă din argumentele de mai sus că trebuie să se răspundă la prima întrebare în sensul că noțiunea „substanțe monomere”, care figurează la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH, nu se referă decât la monomerii sub formă reacționată, integrați în polimeri.

Cu privire la a doua întrebare

39 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH este lipsit de validitate în măsura în care obligă producătorii și importatorii de polimeri să prezinte o cerere de înregistrare pentru substanțele monomere, astfel cum sunt definite la punctul 38 din prezenta hotărâre.

Cu privire la caracterul irațional al articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH

40 Trebuie considerat că această critică are legătură cu cea referitoare la nerespectarea principiului proporționalității.

Cu privire la nerespectarea principiului proporționalității

41 Potrivit unei jurisprudențe constante, principiul proporționalității, care face parte din principiile generale ale dreptului comunitar, impune ca mijloacele puse în aplicare de o dispoziție comunitară să fie de natură să realizeze obiectivul urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia [Hotărârea din 10 decembrie 2002, British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, C-491/01, Rec., p. I-11453, punctul 122, precum și jurisprudența citată].

42 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor menționate la punctul anterior, trebuie să se recunoască legiuitorului comunitar o putere largă de apreciere într-un

domeniu precum cel din speță, care implică luarea de către acesta a unor decizii de natură politică, economică și socială și în care trebuie să efectueze aprecieri complexe. Caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu, în raport cu obiectivul pe care instituțiile competente îl urmăresc, este suficient pentru a afecta legalitatea unei asemenea măsuri [Hotărârea British American Tobacco (Investments) și Imperial Tobacco, citată anterior, punctul 123, precum și jurisprudența citată].

43 În speță, trebuie examinat dacă obligația de înregistrare a substanțelor monomere, astfel cum sunt definite la punctul 38 din prezenta hotărâre și care întrunesc condițiile cumulative prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH, reprezintă un mijloc proporțional de atingere a obiectivelor acestui regulament.

44 Astfel cum s-a amintit la punctul 35 din prezenta hotărâre, obiectivele regulamentului menționat, definite la articolul 1 din acesta, constau în a „asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, […] precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, asigurând totodată sporirea competitivității și a inovației”.

45 Cu toate acestea, având în vedere considerentul (16) al Regulamentului REACH, trebuie să se constate că legiuitorul comunitar a stabilit ca obiectiv principal al obligației de înregistrare prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din acest regulament primul dintre aceste trei obiective, și anume acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului.

46 Astfel cum se arată în considerentul (19) al Regulamentului REACH, mijlocul de atingere a obiectivului menționat este reprezentat de obligația de înregistrare impusă producătorilor și importatorilor, care o cuprinde pe aceea de a furniza date privind substanțele pe care le produc sau pe care le importă, de a utiliza datele respective în

vederea evaluării riscurilor pe care le prezintă substanțele în cauză, precum și de a elabora și de a recomanda măsuri adecvate de administrare a riscului.

47 Trebuie subliniat că, potrivit articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul REACH, această obligație de înregistrare se referă la toate tipurile de substanțe produse sau importate în Comunitate în cantități anuale de o tonă sau mai mult. În plus, aceasta se aplică substanțelor, indiferent dacă sunt sau nu sunt clasificate drept periculoase, afară de cazul în care se prevede în mod expres contrariul.

48 Având în vedere concluzia formulată la punctul 38 din prezenta hotărâre, monomerii sub formă reacționată care intră în compoziția unui polimer sunt supuși obligației menționate, polimerii fiind exceptați.

49 În ceea ce privește obiectivul de protecție a sănătății umane și a mediului, trebuie constatat de la bun început că înregistrarea substanțelor contribuie la ameliorarea informării publicului și a profesioniștilor din aval cu privire la riscuri și că, prin urmare, această înregistrare trebuie să fie considerată drept un instrument de ameliorare a unei astfel de protecții.

50 În această privință, trebuie arătat că, deși polimerii sunt exceptați de la înregistrare din motive practice, legate de numărul foarte mare al acestora, această situație este susceptibilă să fie revizuită, în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) din Regulamentul REACH, de îndată ce se va putea determina o modalitate eficace și economică de selectare a polimerilor.

51 Astfel, obligația de înregistrare a substanțelor monomere, mai puțin numeroase decât polimerii, permite cunoașterea nu numai a riscurilor proprii acestor substanțe, ci și a

acelora ale monomerilor care se găsesc sub formă reziduală după polimerizare sau sub formă de monomeri după eventuala degradare a polimerului.

52 Astfel cum a arătat și avocatul general la punctul 94 din Concluzii, în cazul producerii de polimeri în Comunitate, interesul înregistrării monomerilor este evident, întrucât substanțele monomere sunt utilizate ca monomeri sub formă nereacționată în cadrul Comunității, astfel încât este necesar ca informațiile aferente înregistrării să fie cunoscute pe teritoriul acesteia pentru a putea fi gestionate eventualele riscuri.

53 Pe de altă parte, în cazul importului de polimeri în Comunitate, obligația de înregistrare a monomerilor sub formă reacționată contribuie în aceleași condiții la protecția sănătății umane și a mediului, întrucât această obligație permite de asemenea o mai bună cunoaștere a polimerilor.

54 În plus, o astfel de obligație de înregistrare a substanțelor monomere respectă principiul precauției, astfel cum este amintit la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul REACH.

55 Obligația de înregistrare impusă importatorilor conduce la o repartizare mai echitabilă a costurilor de înregistrare între producătorii comunitari și importatori.

56 O asemenea egalitate de tratament evită denaturarea concurenței și garantează astfel o concurență loială în cadrul Comunității.

57 Astfel cum a arătat şi avocatul general la punctul 105 din Concluzii, protejarea producătorilor comunitari de dezavantajele concurenţiale care ar putea rezulta din situaţia diferită rezervată importatorilor este un obiectiv legitim al legiuitorului comunitar.

58 Rezultă că obligaţia de înregistrare a monomerilor sub formă reacţionată în polimeri este de natură să atingă obiectivele Regulamentului REACH.

59 Cu toate acestea, rămâne de verificat dacă această obligaţie nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

60 Pentru a se asigura o concurenţă reală în cadrul Comunităţii, importatorii de substanţe monomere trebuie să fie supuşi aceloraşi obligaţii ca acelea la care sunt supuşi producătorii comunitari sau unor obligaţii similare care conduc la o ajustare a costurilor.

61 Orice alt dispozitiv prin intermediul căruia s-ar încerca compensarea absenţei costurilor de înregistrare pentru importatori nu ar fi în mod obligatoriu mai puţin constrângător pentru aceştia din urmă.

62 De asemenea, orice limitare a obligaţiei de înregistrare doar la monomerii produşi în Comunitate ar fi contrară obiectivului de competitivitate şi de inovaţie, întrucât importul de monomeri la preţ redus, fără luarea în considerare a costurilor de înregistrare, ar descuraja producătorul comunitar să iniţieze sau să continue cercetări referitoare la aceiaşi monomeri.

63 Rezultă că obligația de înregistrare a substanțelor monomere sub formă reacționată care intră în compoziția polimerilor nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor Regulamentului REACH.

64 Reclamantele din acțiunea principală contestă totuși caracterul proporțional al acestei obligații de înregistrare, considerând, pe de o parte, că importatorii se confruntă cu probleme practice serioase, întemeiate în special pe împrejurarea că nu știu din ce sunt compuși polimerii importați, și, pe de altă parte, că, în raport cu cifrele de afaceri realizate și cu cantitățile de substanțe în cauză, costurile procedurii de înregistrare sunt extrem de disproporționate.

65 În această privință, trebuie arătat, în primul rând, că articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul REACH prevede posibilitatea desemnării unui reprezentant unic pentru producătorul de substanțe ca atare sau în preparat sau care fabrică un articol care este importat în Comunitate.

66 Acest reprezentant asigură îndeplinirea tuturor obligațiilor aplicabile importatorilor, care sunt informați în legătură cu aceasta și care sunt, prin urmare, considerați utilizatori din aval. În consecință, obligațiile de înregistrare aparțin reprezentantului menționat, care este desemnat de producătorul stabilit în afara Comunității și care se bucură de încrederea acestuia.

67 În al doilea rând, în ceea ce privește costurile generate de procedura de înregistrare, trebuie să se constate că procedura este identică indiferent dacă produsele sunt fabricate în Comunitate sau în afara acesteia și că, prin urmare, sarcina nu este mai împovărătoare pentru producătorii stabiliți în afara Comunității sau pentru importatori decât pentru producătorii comunitari.

68 Pe de altă parte, astfel cum a arătat și avocatul general la punctul 130 din Concluzii, Regulamentul REACH prevede realizarea unui schimb de informații între diferiții solicitanți de înregistrare a aceleiași substanțe în vederea reducerii costurilor referitoare la substanțe.

69 Astfel, considerentul (33) al regulamentului arată că „[a]r trebui să se prevadă transmiterea în comun și schimbul de informații în vederea îmbunătățirii eficienței sistemului de înregistrare, a reducerii costurilor și a reducerii testelor pe animalele vertebrate”.

70 Punerea în practică a acestor obiective este asigurată prin articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul REACH, care prevede schimbul de informații între solicitanți în vederea reducerii costurilor.

71 Prin urmare, având în vedere numărul redus de substanțe monomere potențiale, durata de validitate de 12 ani a unei înregistrări anterioare a unei substanțe, prevăzută la articolul 27 din Regulamentul REACH, precum și posibilitatea efectuării unui schimb de informații în vederea reducerii costurilor, sarcina care decurge din obligația de înregistrare a substanțelor monomere sub formă reacționată într-un polimer nu apare ca fiind în mod evident disproporționată din perspectiva liberei circulații a produselor pe piața internă deschisă concurenței loiale.

72 Din considerațiile care precedă rezultă că articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH nu este lipsit de validitate ca urmare a unei încălcări a principiului proporționalității.

Cu privire la nerespectarea principiului egalității de tratament

73 Reclamantele din acțiunea principală susțin că, deși obligația de înregistrare a substanțelor monomere este identică, producătorii comunitari de polimeri ar putea să procedeze mai ușor decât importatorii la înregistrarea acestor substanțe, întrucât aceștia cunosc compoziția produselor lor, importatorii fiind lăsați, în ceea ce îi privește, la bunăvoința furnizorilor lor situați în afara teritoriului Comunității.

74 Potrivit unei jurisprudențe constante, principiul egalității de tratament sau al nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 10 ianuarie 2006, IATA și ELFAA, C-344/04, Rec., p. I-403, punctul 95, precum și jurisprudența citată).

75 În această privință, trebui arătat, în primul rând, că obligația de înregistrare este identică pentru producătorii comunitari și pentru importatori.

76 În al doilea rând, trebuie constatat că substanțele monomere sub formă reacționată în polimerii produși sau importați în Comunitate se găsesc într-o situație comparabilă, întrucât sunt interschimbabili sau identici.

77 În al treilea rând, producătorii comunitari și importatorii se găsesc într-o situație diferită, întrucât producătorii comunitari posedă cunoștințe cu privire la produsele lor, în timp ce importatorii sunt condiționați de transmiterea de informații de către furnizorii situați în afara teritoriului Comunității.

78 Cu toate acestea, tratamentul identic impus în privința acestor situații diferite este justificat în mod obiectiv de respectarea normelor de concurență aplicabile în cadrul pieței interne.

79 Astfel, în cazul în care importatorii de substanțe monomere sub formă reacționată și producătorii de asemenea substanțe situați în Comunitate ar fi tratați în mod diferit, primii ar fi favorizați față de aceștia din urmă.

80 Rezultă că nu poate fi constatată nicio încălcare a principiului egalității de tratament și, în consecință, articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH nu este lipsit de validitate ca urmare a unei încălcări a acestui principiu.

81 Rezultă din toate considerațiile care precedă că examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul REACH.

Cu privire la cheltuielile de judecată

82 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

1) Noțiunea «substanțe monomere», care figurează la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, nu se referă decât la monomerii sub formă reacționată, integrați în polimeri.

2) Examinarea celei de a doua întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006.

Semnături